

Reglerne om Behandlingen af „mistænkeligt Skib“ indeholdes, vil det ses, at Forstøllen i Skibenes Behandling i de to Tilfælde alene er den, at der i § 6 ikke meddeles Tilladelse til Samkvem med Land, forinden Skibet, derunder selvsølgelig indbefattet de Genstande, hvis Desinfektion særlig er paabudt, er desinficeret, hvilket foruden paa de ifølge Konventionen mistænelige Skibe, ogsaa kommer til Anvendelse paa Skibe, der har smittesørende Varer om Bord.

Naar det i § 5 med Hensyn til Efterhyn af Passagerer i Land hedder „eventuelt“, ligger Grunden hertil i, at der øjensynlig bør gives forskellige Regler efter den Tid, der er medgaaet til Rejsen. Herved raades, uden at træde Konventionen for nær, noget Bod paa, at den erklærer et Skib for „rent“, saa snart det ikke har haft eller ved Ankomsten har Kolerasyge eller Døde ombord, uden Hensyn til, hvor kort Rejsen fra det smittede Sted har været.

ad § 6.

Angaaende de i denne Paragraf givne Regler om Behandlingen over for „mistænkeligt Skib“, hvilke i det væsentlige stemmer med de i den svenske Rundgørelse af 1899 om Pest givne Regler, jfr. dens § 6, mom. 2 samt § 9, mom. 1, Litra b., og mom. 5, henvises til de til foranstaaende Paragraf gjorte Bemærkninger.

ad § 7.

Reglerne i denne Paragraf, der angaa det Tilfælde, at Skibet ved Løgeesterhnet viser sig at være „smittet“, stemme — bortset fra den ved Dresdner-Konventionen nødvendiggjorte Regel, hvorefter Sygdomstilfælde, der ligge 7 Dage tilbage, ikke komme i Betragtning, men henføres under § 6 — i det hele med Lov 30te Marts 1885 § 5 og i alt væsentligt med den svenske Regel i Rundgørelse af 2den Juni 1899 § 9, mom. 1, Litra a., mom. 2 og mom. 5.

Bestemmelsen i sidste Stykke, hvorefter der kan tilstedes Skibet umiddelbart Samkvem med Land i Tilfælde, hvor det i fremmed Land har været underkastet en Behandling, svarende til den i denne Paragraf foreskrevne, er hentet fra Lov 30te Marts 1885 § 5, 2det Stykke; jfr. i øvrigt hvad nedenfor bemærkes om den tilsvarende Bestemmelse i

ad § 8.

Indholdet af denne Paragraf, angaaende det Tilfælde, at Skibet ikkun anløber

for at modtage Kul, Proviant og lignende, svarer i alt væsentligt til Lov 2den Juli 1880 § 18.

ad § 9.

Denne Bestemmelse, der hjemler strengere Reglers Anvendelse over for Udvandrer-skibe og Skibe, der frembyde særlig ugunstige Sundhedsbetingelser, er ny; den svarer til § 10 i den svenske Rundgørelse af 1899 og er hjemlet ved Konventionen.

ad § 10.

De her indeholdte Regler om strandet Skib og indstrandet Gods svare til Bestemmelserne i Lov 30te Marts 1885 § 7.

ad § 11.

Reglen om Desinficering og Udpumpning af Lastvandet i Skibet samt om dets Forsyning med rent Driftvand skyldes Konventionen, der lægger stor Vægt paa disse Foranstaltninger. Bestemmelsen i 3dje Punktum om Skibets Pligt til at hde Bistand til dets Desinficering stemmer med Lov 30te Marts 1885 § 9, 2det Punktum.

ad §§ 12 og 13.

Bestemmelserne om Foranstaltninger overfor de her til Riget over Landgrænsen kommende rejsende svare ganske til Lov 30te Marts 1885 § 12, i Forbindelse med Lov 1ste April 1893 §§ 2 og 3. Reglen er i Overensstemmelse med Konventionen, og tilsvarende Bestemmelser findes saavel i Norge som i Sverige.

Bestemmelsen i sidstnævnte Lovs § 4, hvorefter der ved Bekendtgørelse helt kan nægtes Afgang til Landet for saadanne Personer, som ere pligtige at forshyne sig med Opholdsbog i Henhold til Lov om Tilshyn med fremmede og rejsende af 15de Maj 1875, har man ikke ment at burde medtage i Forslaget. For øvrigt vilde Reglen næppe ubetinget stride mod Dresdner-Konventionen, der i Tit. V. i Slutningen hjemler de vedkommende Regninger Ret til at træffe særlige Forholdsregler overfor visse Kategorier af Personer og kun som Eksempler nævner: Zigeunere, Bagabønder, Udvandrere og Personer, der komme rejsende i Flok.

ad § 14.

Denne Paragraf, der angaar Forbud mod Indførelse af visse Genstande, skyldes i det væsentlige Dresdner-Konventionen, jfr. Tit. IV. Artikel I. og II. — Sammenlignet med de gældende Bestemmelser i Lov